

РЕШЕНИЕ

№ 1196

гр. София, 21.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **11919** по описа за **2018** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция медицински одит /ИАМО/, срещу решение № 469597 от 13.08.2018 г. по НАХД № 16309/2017 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 27-31-1/15.08.2017 г., издадено от изпълнителния директор на ИАМО, с което на Б. Р. К., на основание чл. 229, ал. 1, във вр. с чл. 235 от Закона за здравето /ЗЗдр/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 (сто) лева за нарушение на чл. 81, ал. 2, т. 1 от ЗЗдр. Твърди се, че решението е незаконосъобразно и неправилно, постановено при съществени процесуални нарушения. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. В съдебно заседание, касаторът не се представлява.

Ответникът, представляван от адв. К., счита касационната жалба за неоснователна.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 469597 от 13.08.2018 г. по НАХД № 16309/2017 г., СРС е отменил НП № 27-31-1/15.08.2017 г., издадено от изпълнителния директор на ИАМО, с което на Б. Р. К., на основание чл. 229, ал. 1, във вр. с чл. 235 от ЗЗдр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 (сто) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд първо е обосновал извод, че НП е издадено компетентен орган, АУАН е в съответствие с чл. 42 от ЗАНН, а в НП не се установяват пороци и описаното нарушение кореспондира с посоченото в АУАН. На следващо място е посочено, че в АУАН и НП не са описани достатъчно подробно обстоятелствата, при които е извършено нарушението, като неясното описание е довело до нарушаване на привлеченото към отговорност лице да разбере срещу какво нарушение следва да организира защитата си. Посочено е също така, че наказателното производство, образувано срещу К. не е приключило с влязъл в сила акт. В заключение са изложени доводи, че при съставянето на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което е отменил санкционния акт.

Настоящата инстанция счита, че процесното решение е издадено при неправилно приложение на процесуалния закон. Бланкетно е прието, че се оспорва НП № 27-31-1/15.08.2017 г., липсва описание на вмененото нарушение, фактическата обстановка при установяването му, както и разбор на събраните доказателства по делото, като по никакъв начин не става ясно какво е прието за установено и въз основа на какви доказателства. Единственото коментирано в решението на въззивния съд са приобщените по делото Постановление за прекратяване на наказателното производство на СРП по ДП № 1059/2017 г. по описа на 07 РУ-СДВР, пр.пр. № 1156/2017 г., както и определение от 06.06.2018 г., постановено по ЧНД № 5634/2018 г. по описа на СРС, НО, 106 състав. Липсва какъвто и да е анализ на същите с доказателствата по административната преписка и установяване на връзката им с извършеното нарушение. Съдът се е задоволил декларативно да посочи първо, че НП е издадено компетентен орган, АУАН е в съответствие с чл. 42 от ЗАНН, а в НП не се установяват пороци и описаното нарушение кореспондира с посоченото в АУАН, след което пък е посочил, че при съставянето на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което е отменил санкционния акт.

В мотивите си, въззивния съд не е посочил установените обстоятелства от значение за делото, нито компетентността на органите по съставянето на АУАН, бланкетно е обсъдил компетентността на органите по издаването на НП, процедурата по издаването на санкционния акт, както и съответствието им с императивните разпоредби на ЗАНН. Следва да се има предвид, че в съответствие с нормата на чл. 14 от НПК, при постановяването на съдебния акт, съдът взема решенията си по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, като се ръководят от закона, т.е. отчитайки типичните особености на конкретния случай и в съответствие със събраните доказателства. А правните изводи в процесния случай са твърде лаконични, от които не може да стане ясно какво точно е прието от съда при постановяване на решението. Касационната инстанция обсъжда правни изводи, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Районния съд, като инстанция по същество, съгласно чл. 63, ал. 1, изр. 1 от ЗАНН, е длъжен да анализира цялата доказателствена съвкупност и да посочи кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали.

Допуснатите от въззивния съд процесуални нарушения са съществени, тъй като препятстват настоящата инстанция да извърши проверка за съответствието на решението с процесуалния и материалния закон, съгласно чл. 218, ал. 2, във връзка с чл. 220 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. С оглед изложеното, се налага отмяна на обжалваното решение на СРС. Допуснатите нарушения следва да се преодолеят при ново разглеждане на делото от друг състав на същия съд. Необходимо е цялостно и законосъобразно обсъждане на доказателствените материали, анализ на същите и изясняване, по предвидения в НПК ред, на обстоятелствата - компетентността на актосъставителя и наказващия орган, спазени ли са административнопроизводствените правила по съставяне на АУАН и издаване на НП, съответствието им с императивните разпоредби на ЗАНН, допуснато ли е нарушението описано в процесния краен санкционен акт, извършено ли е то от въззивния жалбоподател и правилно ли е определена санкцията. При новото разглеждане, СРС следва да се съобрази със задължителните указания на касационната инстанция по тълкуването и прилагането на закона.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено, като делото се върне на друг състав за произнасяне по същество на спора.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 469597 от 13.08.2018 г. по НАХД № 16309/2017 г. на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.